

ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ
CEZA HUKUKU ÖZEL HÜKÜMLER DERSİ
YILLIK ÖĞRENCİLER İÇİN VİZE SINAVI
DÖNEMLİK ÖĞRENCİLER İÇİN FİNAL SINAVI
(08.01.2024, 08.30)

Soru ve Cevapları

Sınav Talimatı: Sınav süresi **90** dakikadır. Kâğıt sınırlaması yoktur. Sadece **mevzuat** kullanımı serbesttir. Cevapların kendi içerisinde bir bütün olarak okunabilir şekilde olması gerekmektedir. Silinebilir kalem kullanılamaz. Başarılar dileriz.

Aşağıdaki Yargıtay kararlarına konu olaylarda işlenen suçlar ile faillerin ve/veya şeriklerin ceza hukuku sorumluluklarını tespit ediniz.

Soru 1. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.3.2018 tarihli ve E. 2015/986, K. 2018/102 sayılı Kararına konu olan olayda; eşinden boşanalı 10 yıl olan ve anne ve babasıyla birlikte yaşayan S, 37 yaşındadır. S, aynı iş yerinde çalıştığı bir erkekle girdiği ilişki sonucu hamile kalır. Ailesinden bu durumu gizler. Sancılarının arttığı bir gece, evdekilere haber vermeden saat 05.00 sıralarında evinden dışarı çıkar ve dışarıda doğum yaptıktan sonra bebeğini evinin yakınlarında bulunan çöp konteynerinin içine, plasenta ve göbek kordonunu ayırmadan çöplerin arasına bırakarak eve döner. Temizlik şirketinde çalışan temizlik görevlisi T çöpleri toplamak için saat 07.45 sıralarında, yan yana bulunan iki çöp konteynerinden ilkinin çöp kamyonuna devirir. Bebeğin bulunduğu konteyneri de çöp kamyonuna devireceği sırada, çöp konteynerinin içinde çöplerin arasında kanlı ve kıpırdayan mağduru son anda fark eder. Mesai arkadaşı N'nin poşusuna sardığı bebeği, N'nin kullandığı çöp kamyonuyla vakit kaybetmeksizin hastaneye götürürler. Hipotermi ve periferik dolaşım bozukluğu nedeniyle yaşamsal tehlike geçiren bebek, yoğun bakımda yapılan uzun tedavi sonucu sağlığına kavuşur. (15 PUAN)

Cevap 1.

Birinci suç: S → Henüz yeni doğmuş çocuk, **Terk suçu** (TCK, m. 97. Anne S, henüz yeni dünyaya getirdiği çocuğu, gece geç saatlerde çöp konteynerine atmak suretiyle, yani icraî davranışla terk suçunu işlemiştir.

Ancak, yeni dünyaya getirdiği çocuğu çöp konteynerine atarken, **öldürme kastıyla** hareket etmiştir.

Henüz yeni doğmuş olan çocuğun plasenta ve göbek kordonunun ayrılmaması, kordonun bağlanmaması ve emzirmemesi gibi fiillere ek olarak; olayın gece vakti gerçekleşmesi, bebeğin çöp konteynerine bırakılması gibi unsurlar bebeğin görünürlüğünü ve bulunma ihtimalini azalttığından **S'nin kastının bebeğin ölümüne yönelik olduğu ve doğrudan kastla hareket ettiği** (TCK m. 21, f. 1) anlaşılmaktadır. Zira S'nin gerçekleştirdiği fiil, muhakkak surette ölüm neticesini doğurucu mahiyet taşımaktadır. Nitekim gece vakti, yeni doğmuş bir bebeğin çöp konteynerine bırakılması günlük hayat tecrübelerine göre ölüm neticesinin muhakkak doğması anlamına gelir.

Bu itibarla, **ikinci suç** olarak; S → Henüz yeni doğmuş çocuk, **Kasten öldürme suçu**nu işlemiştir. Bu kasten öldürme suçu, henüz yeni doğmuş çocuğun **icraî davranışla** terk edilmesi suretiyle işlenmiştir.

Olayda bu suçla ilgili **iki nitelikli unsur** gerçekleşmiştir.

Birinci nitelikli unsur: **Suç, altsoydan birine karşı işlenmiştir** (TCK, m. 82, f. 1, b. d).

İkinci nitelikli unsur: **Suç, çocuğa karşı işlenmiştir** (TCK, m. 82, f. 2, b. e).

Olayda kasten öldürme suçu teşebbüs aşamasında kalmıştır TCK, m. 37). Suçun icra hareketleri tamamlanmış ve fakat netice S'nin elinde olmayan sebeple gerçekleşmemiştir.

Olayda iki suç işlenmiş olmakla birlikte, **geçitli suç** durumu ve özellikle TCK, m. 97, f. 2 hükmü dikkate alınarak, **bir suçtan dolayı, yani teşebbüs aşamasında kalmış kasten öldürme suçundan** dolayı cezaya hükmetmek gerekir. Başka bir ifadeyle, bu durumda S hakkında artık terk suçundan dolayı cezaya hükmetmemek gerekir.

Soru 2. Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 07.07.2020 tarihli ve E. 2016/779, K. 2020/351 sayılı Kararına konu olan olayda; A, cezaevinde infaz koruma baş memurudur. B ve C, 39 gündür müşahede ve disiplin koğuşlarında tutulmaktadır. B ve C, A'dan kendilerini koğuşa çıkarmasını talep eder. A, B ve C'nin yoğun taleplerine rağmen bunu gerçekleştirmeyince A'dan kendilerini savcı ile görüştürmelerini ister. B ve C, savcı ile görüşmemeleri durumunda koğuşa yakacaklarını beyan ederler. B ve C, tutuşturdukları gazete kağıtlarını yatağa atarlar ve kısa süre içerisinde yangın başlar. A, yangını görmesine rağmen bir müdahalede bulunmaz. Diğer mahkumlar A'dan kapıyı açmasını ister, bu şekilde B ve C'yi sakinleştirebileceklerini ve kendilerinde su bulunduğunu, yangını söndürebileceklerini ifade ederler. Yangının çıktığı yerden 25 metre uzaklıkta yangın söndürücüler bulunmaktadır. Ancak A, diğer mahkumların taleplerini kabul etmez, yangın söndürücülerini kullanmaz ve *“Ne halleri varsa görsünler”* diyerek B ve C'nin bulunduğu bölüm kapısını kapatarak olay yerini terk eder. 10-15 dakika sonra yangına müdahale edilir. B olay yerinde, C ise kaldırıldığı hastanede yangın ortamında kalmaya bağlı oksijensizlik, toksik ve karbonmonoksit gazların solunmasına bağlı gelişen asfiksi sonucu hayatlarını kaybeder. Cezaevindeki diğer tutuklu ve hükümlülere kurtulur. (15 PUAN)

Cevap 2.

Birinci suç: B + C + A → Toplumunu oluşturan herkes, Kamu, **Mala zarar verme suçu** (TCK m. 151). Olayda bu suç bakımından **iki farklı nitelikli unsur** gerçekleşmiştir.

Birinci nitelikli unsur: **Suçun konusu, kamu kurum ve kuruluşuna ait maldır** (TCK, m. 152, f. 1, b. a).

İkinci nitelikli unsur: **Suç, yakarak işlenmiştir** (TCK, m. 152, f. 2, b. a).

Bu suç, B ve C tarafından **müşterek fail** sıfatıyla işlenmiştir.

A da bu suçun işlenişine iştirakten sorumlu tutulmalıdır. İnfaz koruma memuru olan A, **teminat yükümlüsüdür**; infaz kurumunda bulunan hükümlüler bakımından **koruma ve gözetim yükümlülüğü** vardır; bu nedenle, ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülere karşı bir suçun işlenmekte olduğuna ve keza, bu hükümlüler tarafından bir suçun işlenmekte olduğuna muttali olması halinde, bu suçun işlenmesini önlemek yükümlülüğü altındadır.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’unda infaz koruma memurlarına yönelik somut olayla bağlantılı garantörlük düzenlemeleri yer almaktadır. Bu hükümler şu şekildedir:

- “Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin yaşam hakları ile beden ve ruh bütünlüklerini korumak üzere her türlü koruyucu tedbirin alınması zorunludur.” (5275 s. Kanun, m. 6, f.1, b. f)
- “Kurumların iç güvenliği, Adalet Bakanlığına bağlı infaz ve koruma görevlileri tarafından sağlanır.” (5275 s. Kanun, m. 33, f. 1)
- “Kapalı ceza infaz kurumlarında oda ve koridor kapıları kapalı tutulur. Kapılar aşağıdaki hâllerde açılır ... (e) Ölüm, deprem veya yangın gibi olağanüstü hâller.” (5275 s. Kanun, m. 34, f. 1)

Bu açıklamalar çerçevesinde, infaz koruma baş memuru olan A’nın hükümlülerin yaşamı bakımından teminat yükümlüsü olduğunu, bu garantörlüğün ise kanundan kaynaklandığını söylemek gerekir.

Olayda, A, isteklerinin yerine getirilmemesi halinde koğuştta yangın çıkaracaklarını açıkça ifade etmelerine rağmen, B ve C’nin yangın çıkarmasını engellemeye yönelik olarak hiçbir davranışta bulunmamıştır. Olayda **bir başkasının icrai davranışla işlediği suça ihmali davranışla iştirak** söz konusudur. Bu itibarla A’yı B ve C tarafından işlenen mala zarar verme suçundan dolayı **yardım eden** sıfatıyla sorumlu tutmak gerekir¹.

İkinci suç: B + C + A → Toplumunu oluşturan herkes, Kamu, **Genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması suçu** (TCK, m. 170, f. 1).

B ve C, bu yangını çıkarmak suretiyle, ceza infaz kurumunda toplu halde ve hükümlü olarak bulunan kişilerin hayatı, sağlığı ve malvarlığı bakımından **somut** bir **tehlikeye** sebebiyet vermişlerdir.

Bu suç, B ve C tarafından **müşterek fail** sıfatıyla işlenmiştir. A’yı, bu suç bakımından da bir başkasının **icrai davranışla işlediği suça ihmali davranışla iştirake** ilişkin açıklamalarımız çerçevesinde, yani **genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması suçundan** dolayı **yardım eden** sıfatıyla sorumlu tutmak gerekir.

Olayda, B ve C, çıkardıkları yangın neticesinde, bu yangının etkisiyle ölmüşlerdir. B ve C, kapısı kilitli olan koğuştta yangın çıkarırken, bu yangın sebebiyle kendilerinin ve hatta aynı infaz kurumunda bulunan diğer hükümlülerin yaralanabileceğini ve ölebileceğini öngörürler. Buna rağmen yangını çıkarırlar. Başka bir ifadeyle, B ve C, çıkardıkları yangının sebebiyet verebileceği neticeleri, kapısı kilitli olan koğuştta çıkardıkları yangından dolayı kendilerinin ölebileceğini öngörmüşlerdir. Bu itibarla, B ve C’nin bu fiilleri, kendi ölümleri bağlamında **intihar** olarak değerlendirilmelidir. A’nın, B ve C’nin kapısı kilitli olan koğuştta yangın çıkarmasını **önlememek** suretiyle, **bir başkasının intiharına ihmali davranışla yardım etmekten** dolayı sorumlu tutulması gerekir². Bu açıklamalara göre, olayda **üçüncü suç** olarak; A → B ve C, **İntihara yönlendirme suçu** (TCK, m. 84) işlenmiştir.

A, çıkardıkları yangın sonucunda, B ve C’nin ve hatta diğer hükümlülerin yaralanabileceğini ve ölebileceğini öngörmüştür. Zira, koğuştta yatakların ateşe verildiğini görmesine ve diğer

¹ ÖZGENÇ, Genel Hükümler, 19. bası, sh. 401, 439.

² ÖZGENÇ, Genel Hükümler, 19. bası, sh. 417.

hükümlülerin uyarılarına rağmen, A “*Ne halleri varsa görsünler*” ifadesini kullanarak, yangının çıkmasını engellemek ve çıkan yangının söndürülmesini sağlamak için hiçbir şey yapmamıştır.

Bu kayıtsızlık, B ve C’nin ölümü ile ilgili olarak A’nın **olası kastla** hareket ettiğinin kabulünü gerektirir (TCK, m. 21, f. 2).

Bu suç, birden fazla kişiye karşı bir fiil ile (bir ihmali davranışla) işlenmiştir. Bu nedenle, A’nın **intihara yönlendirme suçu** dolayısıyla sorumluluğu bağlamında **aynı neviden fikri ıçtima** (TCK, m. 43, f. 2) hükümlerini dikkate almak gerekir.

Olayda A, bir fiil ile (bir ihmali davranışla) B ve C’nin doğrudan kastla işlediği iki ayrı suçun işlenişine yardım eden sıfatıyla iştirak etmiş ve keza, bu iki kişinin ölümü bakımından olası kastla intihara yönlendirme suçunu işlemiştir. Bu itibarla A, **bir fiil ile üç ayrı suç** işlemiştir. **Farklı neviden fikri ıçtima** (TCK, m. 44) hükümlerini dikkate alarak, A hakkında bunlardan sadece en ağır cezayı gerektiren suçtan dolayı cezaya hükmetmek gerekir.

Soru 3. Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 29.06.2021 tarihli ve E. 2016/1323, K. 2021/314 sayılı Kararı’na konu olayda; 18 yaşında olan A ve 15 yaşında olan B ile aynı işyerinde çalışmaktadır. Her ikisinin de işyerinde romantik bir ilişki içerisinde olduğu kişilerle sorun yaşadığı ve ayrıldığı bir dönemde, sevdikleri kişilerin kendilerinden uzaklaşmasına içerleyerek beraber ölmeyi düşünürler. A ailesiyle helalleştikten, B de bir intihar notu hazırlayıp bunu yanına aldıktan sonra, B’nin babasına ait olan otomobile binerek bir nehir kenarına gelirler. Ön camları açık olan ve ön kapıları kilitli olmayan B’nin kullandığı araçla nehir sularına gömülürler. B arabayı sürerken A, son anda “Dur!” demiş olsa da araç nehre uçar ve A hayatını kaybeder. B ise T’nin de yardımıyla sudan kurtulur. (15 PUAN)

Cevap 3.

Birinci suç: A → B, **İntihara yönlendirme suçu** (TCK, m. 84).

A, B’yi intihar etmeye azmettirmiş olabileceği gibi, B’nin bu konuda daha önce almış bulunduğu kararı takviye etmiş, düşüncesinin karara dönüşmesini sağlamış veya nasıl intihar edeceği konusunda kendisine fikir vermiş olabilir.

İkinci suç: B → A, **İntihara yönlendirme suçu** (TCK, m. 84).

B de, A’yı intihar etmeye azmettirmiş olabileceği gibi, A’nın bu konuda daha önce almış bulunduğu kararı takviye etmiş, düşüncesinin karara dönüşmesini sağlamış veya nasıl intihar edeceği konusunda kendisine fikir vermiş olabilir. Keza B, babasına ait olan araçla intihar fiilini gerçekleştirmiştir.

Üçüncü suç: B + A → B’nin babası, **Hırsızlık suçu** (TCK, m. 179, f. 2).

B, babasının aracını bilgisi dışında alması, hırsızlık suçunu oluşturur. Ancak, B bakımından bir **şahsi cezasızlık sebebi** (TCK, m. 167, f. 1) mevcuttur. A da B’nin fail sıfatıyla işlediği bu suça **yardım eden** sıfatıyla iştirak etmiştir. B bakımından söz konusu olan şahsi cezasızlık sebebinden A yararlanamaz (TCK, m. 40, f. 1).

Dördüncü suç: B + A → Toplumunu oluşturan herkes, Kamu, **Trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçu** (TCK, m. 179, f. 2).

B'nin sürücü belgesi yoktur; yaşı dolayısıyla sürücü belgesi alma imkânı da bulunmamaktadır. Yani B bakımından motorlu araç sürücüsü olarak mutlak bir şekilde karayolu trafiğine çıkma yasağı mevcuttur.

A da B'nin fail sıfatıyla işlediği bu suça **yardım eden** sıfatıyla iştirak etmiştir.

A ve B'nin yaş küçüklüğü işledikleri suçlardan dolayı kusurlulukları bağlamında dikkate alınmalıdır (TCK, m. 31, f. 2 veya 3).

Beşinci suç: B → A, **Kasten öldürme suçu** (TCK, m. 81).

A ve B, somut olayda birlikte intihar etme kararı almışlardır. Aileleri ile helalleşmeleri, intihar notu hazırlamaları ve intihar için arabayı almaları; intihar planı açısından planlı bir şekilde hareket ettiklerini ortaya koyar. Ancak, intihar planlarına rağmen A'nın ölümü, B'nin arabayı nehir içine sürmesi neticesinde yani ortak karar alanlardan birinin fiili neticesinde ortaya çıkmıştır. Bu niteliği dikkate alındığında, A'nın yaşamının doğrudan B'nin fiiliyle sona ermesi kasten öldürme suçuna sebebiyet verir (TCK, m. 81). A'nın intihar etme iradesi bulunsa dahi, ölüm B'nin arabayı nehre sürmesi neticesinde yani hayatını kaybeden kişinin dışında birinin hareketi ile gerçekleşmektedir. Yaşam hakkı, üzerinde mutlak şekilde tasarrufta bulunabilen bir hak olmadığından, A'nın burada yaşamının sonlandırılmasına yönelik rızasının olması veya olmaması da B'nin ceza hukuku sorumluluğunu değiştirmez. B, **kasten öldürme suçundan** (TCK, m. 81) sorumlu olacaktır³.

Olayda kasten öldürme suçunun **tasarlama nitelikli halinin** gerçekleşip gerçekleşmediği hususunun ayrıca tartışılması gerekir. Tasarlama TCK, m. 82, f. 1, bent a'da kasten öldürme suçuna ilişkin bir nitelikli hal olarak yer almıştır. Tasarlama ne anlaşılması gerektiğine ilişkin temel olarak soğukkanlılık teorisi ve plan teorisi bulunmaktadır. Soğukkanlılık teorisi, suç işleme kararı üzerinden zaman geçmesini ve failin bu esnada soğukkanlı şekilde hareket etmesini ararken, plan teorisi işlenecek suçun üzerinden zaman geçmesini beklediği gibi, ayrıca failin suçun nasıl işleneceğine dair bazı detaylarıyla belli bir çerçeve plan ortaya koymasını aramaktadır. Tasarlama nitelikli halinde, temel hale göre haksızlığı arttıran durum, mağdurun kendini savunma imkânının ortadan kaldırılmasıdır. Olayda A, intihar planının belirlenmesine dâhil olmakta olup, kendisi savunma imkânını ortadan kaldırmaktadır. Bu haliyle A'nın hayatını kaybettiren fiil kendi ortak planları neticesinde meydana geldiğinden nitelikli halden cezalandırmayı gerektirecek işlev olayda yer almamaktadır. TCK, m. 82, f. 1, bent a hükmünde belirtilen nitelikli unsur somut olayda meydana gelmemiştir.

B ve A, araçla nehre girdiklerinde otomobilin ön camları açık olup, kilitli de değildir. Ön araç kapıları da kilitlenmemiştir. Aracın nehre gömülmesi hâlinde kurtulmaları mümkün olsa da oldukça güç bir ihtimaldir. Keza tabanca ile bir kişiye ateş etme olaylarında da kişinin az da olsa kurtulma ihtimali vardır. Bu ihtimaller hayatın her alanında çok küçük de olsa, bilinen dışında engel sebeplerin bulunma ihtimali seviyesinde kalmaktadır. Bu durum, kişinin neticeye yönelik bilgisini ortadan kaldırmamaktadır. B aracı sürmek yerine nehrin kenarına, tam olarak nehre gömülmeden bıraksaydı ve akıntının aracı içeri çekmesi muhtemel olmakla birlikte kesin olmasaydı olası kasttan söz edilebilirdi. Bu durumda ölüm neticesi muhtemel addedilirdi. Ancak, aracı nehre sürme neticesinde yolcu koltuğunda oturan kişinin öleceği, hayatın olağan akışı içinde muhtemel değil muhakkaktır. B'nin bu hareket neticesinde yolcu koltuğundaki

³ Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. Eda TAŞTEMÜR, "Birlikte İntihar Olaylarında Hayatta Kalanın Cezai Sorumluluğuna İlişkin Karar Değerlendirmesi: YCGK, 2016/1323E., 2021/314K., 29.6.2021", AHBVÜ Hukuk Fakültesi Karar İncelemeleri Dergisi, Cilt 1, Sayı: 1-2, Haziran-Aralık 2022, s. 221 vd.

kişinin öleceğini öngörmesi ve buna rağmen sürmeye devam etmesi hâlinde **doğrudan kastının bulunduğu** kabul edilmesi gerekir (TCK m. 21/1).

Bu açıklamalar çerçevesinde B, doğrudan kastla kasten öldürmenin TCK m. 81'de temel halinden sorumlu olur. Ancak, B'nin 15 yaşında olması karşısında Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen ve kusurluluğu etkileyen bir hâl olarak kabul edilen **yaş küçüklüğünün** de dikkate alınması gerekmektedir. Kanun'da düzenlenen yaş küçüklüğüne ilişkin hükümlerden TCK m. 31/3 hükmü, fiili işlediği sırada on beş yaşını doldurmuş olup da on sekiz yaşını doldurmamış olan kişiler hakkında belirli bir ceza indirimi yapılmasını düzenlemektedir. Dolayısıyla, B'nin TCK m. 31/3'te yer alan ceza miktarlarına göre cezasının belirlenmesi gerekmektedir.

Soru 4. Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 15.03.2023 tarihli ve E. 2020/303, K. 2023/151 sayılı Kararına konu olan olayda; A ile B, bir sosyal medya internet sitesi aracılığıyla tanışıp 2015 yılı Eylül-Kasım aylarında bu site aracılığıyla görüşürler. A, ilk olarak 2015 yılı Kasım ayında kendisine ait evde; cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir neden olmaksızın henüz 15 yaşını tamamlamamış olan B'ye anal yoldan organ sokmak suretiyle B ile cinsel ilişkide bulunur. A ile B, B'nin 15 yaşını tamamladığı 08.12.2015 tarihine kadar birden fazla kez ve 15 yaşını doldurduktan sonra 22.10.2016 tarihine kadar çeşitli defalar bir araya gelerek benzer şekilde cinsel ilişkiye girerler. B'nin ailesinin söz konusu cinsel birleşmelerden haberdar olması üzerine olay adli mercilere intikal ettirilir ve B, A'dan şikâyetçi olur. (20 PUAN)

Cevap 4.

Birinci suç: A → B, **Çocuğun cinsel istismarı suçu** (TCK, m. 103, f. 1, bent a).

Bu suç, **vücuda organ sokmak suretiyle işlenmiştir. Nitelikli unsur (TCK, m. 103, f. 2)**

On beş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış **çocuğun cinsel istismarı suçunu** oluşturur (TCK m. 103, f. 1, bent a).

Olayda A, henüz on beş yaşını doldurmamış olan B ile müteaddit defa cinsel ilişkiye girmiştir. B'nin cinsel ilişkiye rıza göstermesi, bu fiili hukuka uygun hale getirmemektedir ve suç olmaktan çıkarmamaktadır. Bu sebeple, B'ye karşı gerçekleştirilen cinsel davranışın, B'nin iradesini etkileyen bir sebebe dayanmaması çocuğun cinsel istismarı suçunun oluşumuna engel değildir.

A'nın on beş yaşını tamamlamamış olan B ile müteaddit defa cinsel ilişkiye girmiş olması, **çocuğun cinsel istismarı suçunun** aynı suç işleme kararına istinaden müteselsilen işlendiğinin kabulünü ve hakkında **zincirleme suç** (TCK, m. 43, f. 1) hükümlerinin uygulanmasını gerektirir.

Birinci suç: A → B, **Reşit olmayanla cinsel ilişki suçu** (TCK, m. 104, f. 1)

A, bu cinsel ilişkilere B'nin on beş yaşını tamamlamasından sonra da devam etmiştir. B'nin iradesini etkileyen bir sebep bulunmadığı için, bu cinsel ilişkiler, artık çocuğun cinsel istismarı suçunu değil, reşit olmayanla cinsel ilişki suçunu oluşturmaktadır.

A'nın on beş yaşını tamamlamış olan çocuk B ile müteaddit defa cinsel ilişkiye girmiş olması, **reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun** aynı suç işleme kararına istinaden müteselsilen işlendiğinin kabulünü ve hakkında bu suçtan dolayı **zincirleme suç** (TCK, m. 43, f. 1) hükümlerinin uygulanmasını gerektirir.

Reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun temel şekli, **şikâyete** bağlı olarak soruşturulur ve kovuşturulur. Olayda, B'nin şikâyeti olması nedeniyle A'nın reşit olmayanla cinsel ilişki suçu nedeniyle cezalandırılabilmesi mümkündür (TCK, m. 104, f. 1).

Ancak A, B ile yaşadığı cinsel birlikteliklere B henüz on beş yaşını tamamlamadan önce başlamış olmakla birlikte, on beş yaşını tamamladıktan sonra da devam etmiştir. Bu durumda sorun, çocuğun cinsel istismarı suçu ile reşit olmayanla cinsel ilişki suçu arasında hangi içtima hükümlerinin uygulanacağı hususudur. Aynı mağdura karşı farklı zamanlarda aynı suçun bir suç işleme kararı kapsamında birden fazla kez işlenmesi zincirleme suçu oluşturur (TCK m. 43/1). Ancak fiil, fail, mağdur ve suç kararı aynı olup birden fazla kez gerçekleştirilen eylemlerin zaman içerisinde mağdurun yaşı dolayısıyla artık farklı bir suç oluşturması halinde hangi içtima kuralının uygulanacağı, hukuk uygulamamız bakımından önemli bir sorun oluşturmaktadır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun benimsemiş olduğu görüşe göre; B'nin 15 yaşını tamamlamasının ardından A tarafından işlenen fiillerin, çocuğun cinsel istismarı suçu kapsamında, zincirleme şekilde işlenen suçun bir parçası olarak değerlendirilmesi mümkün değildir. Bu noktada artık tamamen farklı bir suç tipi söz konusu olmakta olup, oluşan suç TCK, m. 104'te düzenlenen reşit olmayanla cinsel ilişki suçudur. Reşit olmayanla cinsel ilişki suçu ile çocukların cinsel istismarı suçu; unsurları, korudukları hukuki menfaatler, muhakeme şartları gibi birçok yönden birbirlerinden ayrılan, benzer yönleri olmayan, tamamen farklı suçlardır. Bu bakımdan, B'nin 15 yaşını tamamlamasının ardından A tarafından gerçekleştirilen cinsel davranışların, bu davranışları bir suç kapsamında düzenleme altına almış olan reşit olmayanla cinsel ilişki suçu bağlamında değerlendirilmesi gerekir. O halde, işlenen cinsel istismar suçu bakımından zincirleme suç hükümleri uygulandıktan sonra, reşit olmayanla cinsel istismar suçu açısından da zincirleme suç hükümleri uygulanacak ve cinsel istismar suçu ile reşit olmayanla cinsel istismar suçu bakımından A, gerçek içtima uyarınca cezalandırılacaktır.

Doktrinde ileri sürülen görüşe göre ise, A'nın henüz on beş yaşından küçük iken cinsel bakımdan istismar etmeye başladığı B'nin on beş yaşını tamamlamasından sonra da bu fiillerine rızaen cinsel ilişkide bulunmak suretiyle devam etmesi halinde, zincirleme olarak işlenen fiiller önce cinsel istismar suçunu, sonrasında ise reşit olmayanla cinsel ilişkisini oluşturmaktadır. Bu ihtimalde hafiften ağıra doğru değil, bilakis ağırdan hafife doğru giden bir süreç söz konusudur. Bu durumda her iki suçu oluşturan fiiller, aynı suç işleme kararının icrası kapsamında işlenmektedir. Buna göre, mağdurun on beş yaşını tamamlamasından sonraki fiiller, cinsel istismar suçunu değil reşit olmayanla cinsel ilişki suçunu oluştursa bile; işlenen fiillerin doğal mahiyetinde bir farklılık bulunmamaktadır⁴. Bu itibarla, somut olayda A hakkında cinsel istismar ve reşit olmayanla cinsel ilişki suçlarından dolayı ayrı ayrı cezaya hükmetmek (gerçek içtima) yerine, zincirleme suç hükümlerini uygulayarak sadece çocuğun cinsel istismarı suçundan dolayı hüküm kurulmasının ve bu suçtan dolayı cezanın TCK m. 43, f. 1 hükümlerine göre artırılması, daha adil bir çözüm oluşturmaktadır.

Yargıtay 14. Ceza Dairesi de 8.2.2021 tarihli ve E. 2017/5799, K. 2021/974 aylık Kararında aynı yönde içtihatla bulunmuştur.

“ilk cinsel ilişki tarihinde on beş yaşından küçük mağdurenin diğer ilişkilerde on beş yaşından büyük olduğunun anlaşılması nedeniyle suça sürüklenen çocuğun eylemlerinin arada herhangi bir hukuki veya fiili kesinti olmaksızın bir suç işleme kararının icrası kapsamında değişik tarihlerde birden fazla tekrarlanmasından dolayı zincirleme şekilde gerçekleştiği kabul edilerek

⁴ Bu görüş için bkz. İzzet ÖZGENÇ, Cinsel Suçlar, Türk Ceza Kanununun Cinsel Suçlara İlişkin Düzenlemelerin Dayandığı Felsefi Temel, Cinsel Suçlara İlişkin Kanun Hükümlerinin Uygulanmasından Kaynaklanan Sorunlar, AHBVÜ Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt: 24, Sayı: 1, s. 270; Ayrıca bkz. İzzet ÖZGENÇ, Türk Ceza Hukuku: Genel Hükümler, 19. Bası, Ankara, 2023, s. 687, 688. 1244 no.lu dipnot.

mahkemece, mağdurenin on beş yaşından küçük olduğu dönemde girilen cinsel ilişki eyleminin TCK'nın 103/2. maddesinde yer alan çocuğun nitelikli cinsel istismarı, büyük olduğu dönemdeki birden fazla cinsel ilişkinin ise aynı Kanununun 104/1, 43/1. maddelerinde düzenlenen zincirleme şekilde reşit olmayanla cinsel ilişki suçlarını oluşturup, **her iki suçun kendi arasında teselsül ettiği** de nazara alınarak eylemlerin bütün halinde zincirleme şekilde çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçunu oluşturacağı ve mağdurenin on beş yaşından büyük olduğu dönemde birden fazla cinsel ilişkinin gerçekleşmesi nedeniyle 103/2. madde ile belirlenen temel cezaya zincirleme suçun düzenlendiği 43/1. maddesine göre eklenmesi gereken miktarın TCK'nın 104/1, 43/1. maddelerinin tatbikiyle bulunacak ceza miktarını da geçemeyeceği gözetil"melidir.

Soru 5. Yargıtay 6. Ceza Dairesi'nin 08.11.2022 tarihli ve E. 2021/17900 ve K. 2022/15521 sayılı Kararı'na konu olan olayda; A, B ve hurda işiyle uğraşan C, 26.03.2014 tarihinde Pamukova hızlı tren istasyonundan kablo çalmak üzere yola çıkarlar. Akşam saat 20.00 sıralarında istasyona gelirler. A ve B, yanlarına aldıkları demir kesme makası ve plastik eldivenler ile işe koyulurlar. C yakınlarında bekler. A'nın demir kesme makasını kabloya değdirmesi ile birlikte A, B ve C yaralanır. B'nin yaralanması ağırdır. Bunun üzerine C, D'yi arar ve olay yerine çağırır. D, arabayla gelerek her birini arabaya bindirmek ister. Ancak A, C ve D, B'nin ağır yanıklar içinde olmasından dolayı öldüğünü düşünerek onu orada bırakırlar. D, bir süre araçla gittikten sonra dönüp B'nin kimliğini ve telefonunu almaya karar verir. Geldiklerinde B'nin yaşadığını görünce paniğe kapılırlar. Hep birlikte B'yi aracın bagaj kısmına yerleştirirler. Yakalanmaktan korktukları için hastaneye götürmezler, B araç yolda gittiği sırada ölür. Bunun üzerine A, C ve D, cesedi civarda yer alan bir ormanlık alana atıp uzaklaşırlar. (20 PUAN)

Cevap 5.

Birinci suç: A + B + C → Kamu, Hırsızlık suçu (TCK, m. 141).

Olayda bu suç bakımından **iki farklı nitelikli unsur** gerçekleşmiştir.

Birinci nitelikli unsur: **Suçun konusu, kamu hizmetine tahsis edilen eşyadır** (TCK, m. 142, f. 1, bent a).

İkinci nitelikli unsur: **Suç, gece vakti işlenmiştir** (TCK, m. 143).

Söz konusu suç, **teşebbüs** aşamasında kalmıştır.

Bu suç A, B ve C tarafından **müşterek fail** sıfatıyla işlenmiştir.

C, bu olayda gözcülük yapmaktadır. Her üç suç ortağı söz konusu suçun işlenişi üzerinde müşterek hakimiyet tesis etmişlerdir. Ancak hukuk uygulamamız, 765 sayılı mülga TCK'nin yürürlükte olduğu dönemdeki uygulamanın etkisiyle, fiilin icrası sırasında hazır bulunmakla birlikte, herhangi bir icrai davranışı bulunmayan kişiyi, örneğin gözcülük yapanı **yardım eden** sıfatıyla sorumlu tutmaktadır.

İkinci suç: A, B ve C'nin her biri → Hırsızlık suçunun diğer iki suç ortağına karşı, **Taksirle yaralama suçu** (TCK, m. 89, f. 1).

A, B ve C, demir kesme makası ile kabloyu keserken plastik eldiven kullanma ihtiyacını hissettiklerine göre, çalmayı düşündükleri kabloda elektrik enerjisi bulunduğunu veya en azından bulunabileceğini öngörmüşlerdir. Demir kesme makasının kabloya değdirilmesi

sonucunda bu kişilerin her üçü de yaralanmıştır. Bu itibarla, A, B ve C'nin her üçünün de bu yaralama fiiliyle ilgili olarak taksiri mevcuttur. Hırsızlık suçunun suç ortağı olan bu üç kişinin her birinin, diğer suç ortaklarının yaralanması bağlamında **bilinçli taksirle** hareket ettiğini kabul etmek gerekir.

Her ne kadar A, B ve C, kabloyu kesmek için demir kesme makası kullanma konusunda ortak karar vermiş iseler de, **taksirle işlenen suçlarda suça iştirake ilişkin hükümler uygulanamayacağı** için, bu üç kişiden her birini diğer iki kişiye karşı işlediği taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçundan sorumlu tutmak gerekir (TCK, m. 22, f. 4).

Olayda B ağır yaralanmıştır. Bu itibarla, B'ye karşı işlenmiş olan taksirle yaralama suçu bakımından bu suçun **neticesi sebebiyle ağırlaşmış hali** gerçekleşmiştir. Fiil, B'nin **yaşamını tehlikeye sokan bir duruma sebebiyet vermiştir** (TCK, m. 89, f. 2, bent e). Bu itibarla, A ve C'nin taksirle yaralama suçundan dolayı sorumluluğu bağlamında B'nin yaşamının tehlikeye girmiş olduğunu dikkate almak gerekir.

Fiilin işlenmesiyle **birden fazla kişinin yaralanmasına sebebiyet verilmesi** halinde, **bir yaralama suçundan dolayı bir cezaya** ve fakat, **suçun temel şekline nazaran daha ağır bir cezaya** hükmedilecektir (TCK, m. 89, f. 4). Söz konusu hüküm, taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu bakımından **özel bir içtima hükmüdür**.

Bu olayda, hırsızlık suçunun her üç suç ortağının da yaralanmış olmasına rağmen, bu kişiler, TCK, m. 22, f. 6'da düzenlenen taksirli suçlara özgü **şahsi cezasızlık sebebinden (bilinçli taksir halinde cezada indirim yapılmasını gerektiren şahsi sebepten) yararlanamazlar**. Çünkü, bu olayda A B ve C'nin her üçü de yaralanmıştır. Başka bir ifadeyle, **bu olayda kişinin münhasıran kendisinin mağdur olması durumu söz konusu değildir**.

Üçüncü suç: A + C → B, İhmali davranışla işlenen kasten öldürme suçu (TCK, m. 83).

Bu suç, **bir suçu gizlemek, delillerini ortadan kaldırmak veya işlenmesini kolaylaştırmak ya da yakalanmamak amacıyla işlenmiştir**. Nitelikli unsur (TCK, m. 83 yollamasıyla m. 82, f. 1, bent h).

Dördüncü suç: D → B, Yardım veya bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi suçu (TCK, m. 83)

Olayda A, C ve D, öldü zannıyla B'yi bırakıp olay yerinden ayrılmışlardır. Bu nedenle **A, C ve D'nin B'yi bırakarak olay yerinden ayrılması bağlamında** kasten öldürme suçunun ihmali davranışla işlenmesinden (TCK, m. 83) ya da yardım veya bildirim yükümlülüğünü yerine getirme suçundan (TCK, m. 98) dolayı sorumluluğu söz konusu değildir. Her ne kadar olayda **ön gelen bir fiil** mevcut ise de, A, C ve D'nin B'yi öldürme yönünde **kastları mevcut değildir**.

Şayet yaralı vaziyette olay yerinde bırakılan B, bilahare burada ölmüş olsaydı; A, C ve D'yi **taksirle ölüme sebebiyet verme suçundan** (TCK, m. 85) dolayı sorumlu tutmak gerekirdi.

A, C ve D, olay yerinden ayrılırken, B'nin ölmediğini bilmiş olsalardı, **A ve C'yi, ön gelen fiilleri** sebebiyle **ihmali davranışla** işledikleri **kasten öldürme suçundan** (TCK, m. 83) dolayı sorumlu tutmak gerekirdi. Keza bu durumda D'yi **yardım veya bildirim yükümlülüğünü yerine getirme suçundan** (TCK, m. 98) dolayı sorumlu tutmak gerekirdi. Zira bu durumda D'nin ön gelen tehlikeli hareketi mevcut değildir.

Öldü zannıyla B'yi bırakıp olay yerinden ayrılan A, C ve D, bir süre sonra olay yerine geri geldiklerinde B'nin ölmediğini, yaşadığını fark ederler; buna rağmen B'yi hastaneye kaldırmazlar. B, bu arada ölür. Bu itibarla, **yaşadığını fark etmelerine rağmen yaralı vaziyetteki B'yi hastaneye kaldırmadıkları için**, A ve C'yi, **ön gelen fiilleri** sebebiyle **ihmali**

davranışla işledikleri **kasten öldürme suçundan** (TCK, m. 83) dolayı; D'yi ise, **yardım veya bildirim yükümlülüğünü yerine getirme suçundan** (TCK, m. 98) dolayı sorumlu tutmak gerekir. Zira, yukarıda belirtildiği gibi, bu olayda D'nin B'ye karşı teminat yükümlülüğü mevcut değildir. D'nin bu ihmali aynı zamanda A ve C'nin ihmali davranışla işlediği kasten öldürme suçuna şerik sıfatıyla sorumluluğunu gerektiren iştirak olarak değerlendirilebilir. Ancak, **failliğin şerikliğe nazaran asliliği kuralı** gereğince bu durumda D'yi sadece TCK, m. 98, f. 2 hükmüne istinaden cezalandırmak mümkündür.

A ve C, B'nin ölümü bağlamında, **teşebbüs aşamasında kalmış nitelikli hırsızlık ve taksirle yaralama suçlarını gizlemek, delillerini ortadan kaldırmak ve yakalanmamak amacıyla** hareket etmişlerdir. Bu nedenle olayda A ve C'nin ihmali davranışla işledikleri kasten öldürme suçu bakımından daha ağır ceza ile cezalandırılmayı gerektiren nitelikli unsuru gerçekleşmiştir (TCK, m. 82, f. bent h).

A ve C'yi, **ihmali davranışla** işledikleri **kasten öldürme suçundan** (TCK, m. 83) dolayı **müşterek fail** sıfatıyla sorumlu tutmak gerekir (TCK, m. 37, f. 1).

A ve C, teşebbüs aşamasında kalmış hırsızlık ve ihmali davranışla işledikleri kasten öldürme suçlarından dolayı **gerçek içtima** hükümleri uyarınca ayrı ayrı sorumlu tutulur.

Soru 6. Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 20.4.2021 tarihli ve E. 2018/200, K. 2021/156 sayılı Kararına konu olan olayda; 19 yaşındaki A, bir festival alanında 14 yaşını bitirmiş bulunan M'ye arkasından sarılır ve kulağına doğru eğilerek öpmek istediğini söyler. Bu sırada oradan geçmekte olan M'nin babası B bu duruma şahit olur. Bunun üzerine A'nın yakasından tutarak "Gelin benimle." der. Daha sonra A'yı önüne katarak evinin bahçesine götürür. Ardından "Beni burada bekle" der ve bahse konu bahçeye hemen bitişik vaziyette bulunan iş yerine gidip bulundurma ruhsatlı tabancasını alır. B kısa bir süre sonra tekrar A'nın yanına gelir ve akabinde A'dan evinin kazan dairesine girmelerini ister. Birlikte kazan dairesine girdikten sonra A'ya kim olduğunu ve neden kızı ile gezdiğini sorar. A "Kahvecinin oğluyum." şeklinde cevap verir. A'nın sol elinin sağ kolu üzerinde olduğu bir sırada tabancasını çıkartarak yaklaşık 1,5-2 metre mesafeden A'ya doğru bir el ateş eder. Bu olay sonucunda A sağ kolda, orta hatta, anteriorda ve posteriorda 1x1 cm'lik ateşli silah mermi çekirdeği giriş ve çıkış delikleri, sol el ikinci parmak orta falanks medialinde, anteriorda ve posteriorda 0,5x0,5 cm'lik ateşli silah mermi çekirdeği giriş ve çıkış delikleri oluşacak şekilde yaralanır. A hakkında düzenlenen raporda hayati tehlikesinin bulunmadığı ancak yaralanmasının basit tıbbi müdahale ile giderilemez nitelikte olduğu belirtilir. (15 PUAN)

Cevap 6.

Birinci suç: A → M, **Çocuğun cinsel istismarı** suçu (TCK, m. 103).

Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalmış olması, bu suç bakımından daha az ceza ile cezalandırılmayı gerektiren bir nitelikli unsurdur (TCK, m. 103, f. 1, ikinci cümle).

On beş yaşını tamamlamamış olan çocuklara karşı gerçekleştirilen **her türlü cinsel davranış**, cinsel istismar suçu oluşturur.

A'nın M'ye arkasından sarılması ile bu sırada kulağına kendisini öpmek istediğini söylemesi, fiziksel temas içermekle birlikte, süreklilik arz etmeyen, anlık bir hareket olması, bu fiilin **sarkıntılık** olarak nitelendirilmesini gerektirir.

İkinci suç: B → A, **Kasten yaralama suçu** (TCK, m. 86, f. 1).

Bu suç, **silâhla işlenmiştir**. Nitelikli unsur (TCK m. 86, f. 3, bent e).

B'nin, yakın mesafeden A'ya silahla bir el ateş etmesi, ateş ederken hedef aldığı vücut nahiyesi ve silahla ateş etme imkanının mevcut olmasına rağmen ateş etmeye devam etmemesi, öldürme kastıyla hareket etmediğini gösterir.

Bu gibi durumlarda failin kasten öldürme suçuna teşebbüsten dolayı mı yoksa tamamlanmış kasten yaralamadan dolayı mı sorumlu tutulacağını kastına göre belirlemek gerekir.

Ölüm neticesinin meydana gelmesi halinde de; failin kastının mağduru öldürmeye mi (TCK m. 81), yoksa yaralamaya mı (TCK m. 87/4) yönelik olduğunun belirlenmesi gerekir. Benzer şekilde, failin fiili neticesinde kişinin yaralanması halinde de, failin kasten öldürmeye teşebbüsten mi (TCK m. 81 ve m. 35), yoksa tamamlanmış kasten yaralamadan mı (TCK m. 86) sorumlu tutulacağı, yine failin kastının belirlenmesine bağlıdır.

Failin somut olayda kastının mağduru öldürmeye mi, yoksa yaralamaya mı yönelik olduğunun belirlenmesinde Yargıtay'ın istikrarlı kararlarında yer alan ve uygulanan çeşitli ölçütler bulunmaktadır. Bunlar;

- a) Fail ile ölen arasında olay öncesine dayalı, ciddi bir husumet bulunup bulunmadığı ve husumet varsa sebebi;
- b) Failin olayda kullandığı aracın öldürmeye elverişli olup olmadığı;
- c) Öledeki darbe sayısı, şiddeti ve mesafesi;
- d) Darbelerin vurulduğu bölgelerin hayatî bakımdan önemi;
- e) Failin davranışlarına kendiliğinden mi, yoksa engel bir nedenin etkisiyle mi son verdiği;
- f) Failin suç aletini kullanım şekli;
- g) Olay öncesi, esnası ve sonrasında failin mağdura yönelik davranışları ve sarf ettiği sözler;
- h) Failin hedef seçme olanağının olup olmadığı;
- ı) Olayın gerçekleşme şekli ve nedeni

gibi ölçütler olarak özetlenebilir.

Öldürme kastının varlığının tespiti için bu ölçütlerin hepsinin bir olayda bulunması gerekmemektedir. Failin kastının neye yöneldiği, her olayın kendi bütünlüğü içinde yapılacak bir değerlendirilmeyle belirlenebilir. Bu sebeple, olayın özelliğine göre bu ölçütlerden yalnızca birinin varlığı dahi failin kastının öldürmeye yönelik olduğunu göstermeye yeterli olabileceği gibi, ölçütlerden birçoğunun gerçekleştiği bazı hâllerde dahi failin kastının yaralamaya yönelik olduğu söylenebilir. Bu bağlamda, kastın öldürmeye mi, yoksa yaralamaya mı yönelik olduğunun tespiti her bir olayın somut şartları çerçevesinde dikkatlice ele alınması gereken bir konudur.

Olayda, yukarıda açıklandığı gibi, B'nin **kastının yaralamaya dönük olduğunu** kabul etmek gerekmektedir.

Olayda, B bakımından TCK'nin 29. maddesinde düzenlenen **haksız tahrik** hükmünün uygulanıp uygulanmayacağına da değerlendirilmesi gerekir. Haksız bir fiilin meydana getirdiği hiddet veya şiddetli elemin etkisi altında suç işleyen kimse bakımından haksız tahrik, ceza sorumluluğunu azaltan bir neden olarak kabul edilmiştir.

Ceza sorumluluğunu azaltan bir neden olarak düzenlenen haksız tahrik, kişinin haksız bir fiilin kendisinde meydana getirdiği hiddet ya da şiddetli elemin etkisi altında suç işlemesi durumunda kusur yeteneğindeki azalmayı ifade etmektedir. Bu hâlde fail, suç işleme yönünde önceden bir karar vermeden, dışarıdan gelen etkinin ruhsal yapısı üzerinde meydana getirdiği karışıklığın neticesi olarak bir suç işlemeye yönelmektedir. Ceza Genel Kurulunun istikrar kazanmış kararları ile öğretide de kabul gören görüşler doğrultusunda haksız tahrik hükmünün uygulanabilmesi için;

- a) Tahriki oluşturan haksız bir fiil bulunmalı,
- b) Fail öfke veya şiddetli elemin etkisi altında kalmalı,
- c) Failin işlediği suç bu ruhsal durumunun tepkisi olmalı,
- d) Haksız tahrik teşkil eden eylem mağdurdan sâdır olmalıdır.

Haksız tahrik hükmünün uygulanabilmesi açısından, failin suçu ilk haksız fiilin doğurduğu öfke veya şiddetli elemin etkisiyle işleyip işlemediği önemlidir. Olayda, A'nın M'ye karşı gerçekleştirdiği fiiller TCK m. 103 bağlamında suç oluşturduğundan, hukuki anlamda bir haksızlığın varlığından bahsetmek mümkündür. Bu nedenle, bu fiilin etkisi altında suç işleyen B'nin haksız tahrikten yararlanması gerekir.

Olayda, A'ya karşı işlenmiş bir **kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma suçunun varlığından bahsedilemez**. Zira, olayın gerçekleşiş şeklinde, A'nın B ile gitmeye ve B'nin bir yere gitmek, bir yerde kalmak şeklindeki talimatlarına rızasıyla uyduğu görülmektedir.